

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LANGA CURTEA
DE APEL BUCURESTI

INTRARE NR. 1322/VI-1/2022

an 22 Luna 03 Ziua 24

NR. 18/OEL/2022

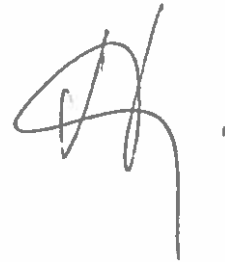
CANDIDATURĂ

24.03.2022
Anunț, împreună cu 2 decizii,
privind revocarea, revocarea
anunț, Rev 12 stg.

Subsemnatul Staicu Bogdan-Silviu, născut la data de [redacted], numit în funcția de procuror la data de 21.08.2006 (Decret nr. 1050 din 2006 al Președintelui României), prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, prin prezenta îmi depun candidatura pentru alegerea ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

Cunosc faptul că revocarea candidaturii se poate face numai în termenul stabilit pentru depunerea candidaturilor.

23.03.2022

DECLARAȚIE

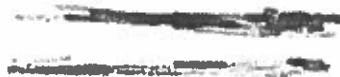
Subsemnatul Staicu Bogdan-Silviu, prim-procuror al Parchetului de pe lângă
Tribunalul București, declar pe proprie răspundere că nu am fost și nu sunt lucrător
operativ, inclusiv acoperit, informator sau colaborator al serviciilor de informații.

23.03.2022

DECLARAȚIE

Subsemnatul Staicu Bogdan-Silviu, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, declar pe proprie răspundere că nu am un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

23.03.2022

Curriculum vitae

23.03.2022

Informații personale

Nume /
Prenume **Staicu Bogdan Silviu**

Telex

Fax 0213149200

E-mail

Data și locul
nașterii

Experiența profesională

01.11.2018 – prezent – prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București;
01.05.2012 – 30.10.2018 – procuror-șef al Secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București;
15.07.2009 – 30.04.2012 - procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București - Secția de urmărire penală ;

Activități desfășurate în această perioadă:

- în principal, efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiuni contra vieții (procuror criminalist);
- efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiuni de corupție, trafic de persoane, infracțiuni săvârșite de agenți de poliție judiciară, infracțiuni săvârșite de agenți de penitenciare;
- purtător de cuvânt, în perioada 2010 – 2013;
- membru în colegiul de conducere, în perioada 2011 – 2014.

2008 – 2009 – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București (purtător de cuvânt, membru în colegiul de conducere);

2006 – 2008 - procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgoviște;

2000 – 2006 – avocat, Uniunea Națională a Barourilor din România;

Educație și formare

- 1995 – 1999 Facultatea de Drept - Universitatea din București
- 1991 – 1995 Liceul „Radu Greceanu” Slatina

Alte activități

- 2020 – 2022 - expert în cadrul programului SIPOCA 761 *Optimizarea managementului la nivelul sistemului judiciar – Componenta de parchete*
- noiembrie 2017 – sesiunea „Combaterea infracționalității în domeniile prioritare ale Ministerului Public : corupție, evaziune fiscală, contrabandă și spălarea banilor” organizată de Parchetul de pe lângă ICCJ
- noiembrie 2017 – participant la conferința cu tema „Le Parquet europeen”, desfășurată la Facultatea de Drept din cadrul Universității București
- mai 2017 - sesiunea anuală de criminalistică organizată de Parchetul de pe lângă ICCJ
- octombrie 2015 – stagiul EJTN, Italia (Milano)
- mai 2015 – participant la întâlnirea de lucru cu experții Comisiei Europene având tema „Lupta împotriva corupției - urmărirea penală și judecata”
- 20-21 iunie 2013 – formator la seminarul cu tema „Criminalistică”, organizat de Institutul Național al Magistraturii
- octombrie 2013 – stagiul EJTN, Polonia (Varșovia, Aleksandrow Kujaski)
- septembrie 2012 - sesiunea națională de formare a procurorilor criminaliști organizată de Parchetul de pe lângă ICCJ
- noiembrie 2011 – sesiunea națională de formare a procurorilor criminaliști organizată de Parchetul de pe lângă ICCJ
- 2009 – membru fondator al *Asociației Sportive a Procurorilor din România*

Limbi străine

Autoevaluare

Nivel european (*)

Engleză

Înțelegere		Vorbire		Scriere
Ascultare	Citire	Participare la conversație	Discurs oral	Exprimare scrisă
C1	C1	C1	C1	C1

Competențe și abilități sociale

Spirit de echipă, abilități de comunicare, responsabilitate, rezistență la stres.

Competențe și aptitudini de utilizare a calculatorului

Microsoft Office (Windows, Word, Excel, PowerPoint), Outlook, Internet Explorer

Permis de conducere

Categorია B

PROIECT

**de candidatură pentru calitatea de membru în
Consiliul Superior al Magistraturii**

BOGDAN-SILVIU STAICU,

prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București

- martie 2022 -

1. Aspecte introductive

Încă de la începutul acestui demers consider important de precizat că prin proiectul de față îmi propun să prezint în mod sintetic principalele teme de interes pentru sistemul judiciar, teme care au făcut obiectul dezbaterilor permanente în rândul magistraților, dar și la nivelul întregii societăți.

De asemenea, în cuprinsul proiectului voi prezenta mai multe soluții pentru eficientizarea activității unităților de parchet, unele dintre acestea aplicabile deopotrivă la nivelul instanțelor de judecată.

Viziunea asupra acestor teme și propunerile din cuprinsul proiectului reprezintă rezultatul experienței dobândite în cei 16 ani în care mi-am desfășurat activitatea de procuror, atât în funcții de execuție, cât și în funcții de conducere, în special în cei 13 ani în care mi-am desfășurat activitatea la Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

Consider că obiectivele pe care și le pot asuma membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să se circumscrie nevoii permanente de a evolua, atât la nivelul întregului sistem, cât și la nivelul fiecărui magistrat, iar acest deziderat poate fi atins doar în urma unei comunicări permanente și susținute în interiorul sistemului.

În egală măsură, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să aibă o comunicare deschisă cu puterea legislativă și cea executivă, dar și cu celelalte profesii juridice, cu societatea civilă și cu mass-media, pentru că doar în acest fel poate funcționa un veritabil stat de drept.

2. Statutul procurorului

Independența justiției, consacrată legislativ atât prin Constituția României, cât și prin legile care reglementează domeniul justiției, este garanția esențială pentru respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

O justiție eficientă trebuie să-și configureze activitatea în afara oricărei imixțiuni din partea celorlalte puteri ale statului, valorificându-se astfel principiul separației puterilor în stat, deziderat care poate fi atins doar ca urmare a unei cooperări conforme principiului loialității.

Cerința unei justiții independente nu poate fi îndeplinită în lipsa unor garanții legale în acest sens, dublate de măsuri active, prompte și transparente, în principal din partea Consiliului Superior al Magistraturii, pentru contracararea eventualelor tendințe de încălcare a independenței justiției, provenite din zona puterii legislative sau executive, din mass-media ori chiar din interiorul sistemului judiciar.

Potrivit art. 132 din Constituția României, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.

Totodată, potrivit dispozițiilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, procurorii sunt independenți în dispunerea soluțiilor, iar cei numiți de președintele României se bucură de stabilitate.

În acest cadru, în care sunt consacrate deopotrivă drepturi și obligații pentru procurori, Consiliului Superior al Magistraturii îi revine rolul de a asigura și garanta independența parchetelor și a procurorilor, ca o garanție a independenței autorității judecătorești față de celelalte puteri ale statului.

Independența autorității judecătorești implică și un statut adecvat al judecătorilor și procurorilor, inclusiv prin menținerea calității de magistrat a procurorului și eliminarea autorității ministrului justiției în ceea ce-i privește pe procurori, statut menit să asigure o valoare incontestabilă actului de justiție, prin protejarea reală și eficientă împotriva oricărei conduite subiective sau părtinitoare care i-ar putea afecta credibilitatea.

Nu în ultimul rând, o componentă importantă a independenței sistemului judiciar este cea referitoare la salarizarea magistraților și la condițiile de pensionare (incluzând și cuantumul pensiei de serviciu), la stabilirea acestora fiind necesar să fie avute în vedere importanța socială a funcției, riscurile inerente exercitării acesteia și regimul incompatibilităților și interdicțiilor prevăzute de lege pentru magistrați.

În acest registru, voi susține egalizarea salarizării judecătorilor și procurorilor, având în vedere că drepturile, obligațiile și interdicțiile sunt identice, nefiind niciun motiv obiectiv pentru această discriminare. De asemenea, voi susține menținerea condițiilor de vechime pentru pensionare și ajustarea cuantumului pensiei de serviciu la o valoare cât mai apropiată de salariu, precum și corelarea dispozițiilor legale referitoare la admiterea în magistratură cu cele privind pensionarea. Totodată, consider argumentat demersul de a condiționa acordarea pensiei de serviciu de o vechime efectivă în magistratură, însă este necesară o perioadă de tranziție pentru a asigura previzibilitatea normei.

3. Rolul și atribuțiile Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii

Rolul Consiliului Superior al Magistraturii este acela de a garanta independența justiției, aspect consacrat în art. 133 din Constituția României.

Pentru îndeplinirea acestui rol esențial în arhitectura sistemului judiciar, Consiliul Superior al Magistraturii are datoria de a urmări creșterea nivelului de încredere în justiție, care la momentul actual nu se situează la cote foarte înalte în rândul cetățenilor (unul dintre factorii favorizanți fiind lipsa coeziunii în actualul Consiliu), dar și a calității actului de justiție, concomitent cu consolidarea bazelor unui sistem judiciar modern, capabil să răspundă prompt și coerent provocărilor unei societăți dinamice.

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii a fost modificată în anul 2018, principalele modificări vizând transferul unor prerogative de la plen la cele două secții componente, pentru a se da eficiență principiului separației carierelor judecătorilor și procurorilor.

Deși partajarea deciziei în privința celor două profesii are avantaje incontestabile, consider că trebuie găsit un echilibru între atribuțiile secțiilor și cele ale Plenului, neputându-se imagina o viziune diferită în funcție de profesie.

Legea nr. 317/2004 grupează atribuțiile Secției pentru procurori în trei categorii, respectiv administrative, legislative și judiciare.

Primele se referă la gestionarea carierei profesionale a procurorilor, organizarea parchetelor, activitatea în domeniul formării profesionale și evaluarea profesională a magistraților.

Cele legislative privesc elaborarea legislației secundare, avizarea unor proiecte de acte normative, dar și sesizarea Ministerului Justiției cu privire la necesitatea inițierii sau modificării unor acte normative în domeniul justiției.

Atribuțiile judiciare vizează activitatea Secției ca instanță de judecată în materie disciplinară.

3.1. Obiective ce privesc atribuțiile administrative ale Consiliului Superior al Magistraturii

3.1.1. Gestionarea carierei profesionale a procurorilor

A. Recrutarea în magistratură

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede la momentul actual două modalități de admitere în magistratură prin concurs: prin promovarea examenului de admitere la Institutul Național al Magistraturii, respectiv prin promovarea concursului organizat pentru persoane cu o vechime de cel puțin 5 ani în anumite specialități juridice.

Stabilirea modalității optime de recrutarea magistraților trebuie să aibă în vedere atât situația resurselor umane (gradul de ocupare a schemelor de procurori, numărul posturilor vacante, vocația pentru pensionare), cât și nevoile reale ale Ministerului Public (asigurarea concordanței între modul de organizare și dimensiunea schemelor cu situația operativă concretă), în evaluare urmând a fi inclusă și posibilitatea reconfigurării schemelor de personal, în vederea asigurării unui volum optim de muncă și a eficientizării activității.

Consider că în materia resurselor umane predictibilitatea raportului vacantare/ocupare posturi are un rol foarte important. Drept urmare, în situația unor sincope în organizarea concursurilor de admitere în magistratură, situație regăsită în perioada 2019 - 2021 (pe fondul unor deficiențe legislative), pe lângă imposibilitatea reducerii deficitului de procurori, este afectată în mod semnificativ și predictibilitatea raportului menționat.

În acest sens, trebuie subliniat faptul că, în luna martie a anului 2022, la nivelul întreg Ministerului Public erau vacante 712 posturi de procurori, deficit care afectează în mod semnificativ activitatea unităților de parchet.

Cu privire la formarea inițială, consider că se impune reevaluarea duratei perioadei de formare prevăzute pentru auditorii de justiție începând cu anul 2023, durata de 4 ani fiind una excesivă. Formula aplicată în acest moment (prin intervenția unei legi temporare), de 2 ani de formare inițială și un an de stagiul de practică, este una echilibrată.

B. Promovarea în funcții de execuție

Dispozițiile legale în vigoare referitoare la condițiile de promovare în funcții de execuție, în principal vechimea necesară pentru promovare (stabilită prin modificările legislative din anul 2018), respectiv cerința de vechime minimă la nivelul fiecărui grad ierarhic pentru promovarea la nivel superior, sunt apte să asigure stabilitatea unităților de parchet, în special a celor de pe lângă judecătorii și tribunale, care sunt cele mai afectate de fluctuația de personal, însă consider că pentru calcularea acestor vechimi trebuie luată în considerare și perioada în care magistrații au avut calitatea de auditori de justiție.

În ceea ce privește promovarea pe loc, se impune continuarea organizării periodice a acestor concursuri, însă consider că modalitatea concretă de desfășurare a concursului trebuie să fie configurată într-o manieră în care procurorii se vor prezenta la concursuri fără a avea asupra lor cantități impresionante de legi și diverse hotărâri (conform bibliografiei), ci într-o modalitate mai suplă, deja adoptată la concursurile de promovare pentru judecători.

Referitor la promovarea efectivă, consider că se impune o reevaluare a dispozițiilor legale care o reglementează, având în vedere că, prin introducerea acestei proceduri în anul 2018, a fost instituit gradul profesional *cu efecte restrânse* (salarizare și vocație pentru promovare efectivă) pentru cei care au promovat examenul pe loc.

În momentul introducerii noii formule de promovare efectivă în două etape, legislația a primit o serie de critici, cea mai importantă referitoare la aparența de subiectivism. Această critică a fost estompată prin prevederi ale legislației secundare care impun ca lucrările tuturor candidaților să fie analizate de o singură comisie aleasă la nivel național, pe fiecare grad de jurisdicție. Această nouă etapă a analizei lucrărilor unui procuror a venit în întâmpinarea unor nemulțumiri exprimate anterior, referitoare la faptul că activitatea profesională a unui procuror era irelevantă în procesul de promovare.

Fără a pune la îndoială existența unui grad inerent de subiectivism în procedura de promovare, consider că noul sistem are beneficii incontestabile, cel mai important fiind acela că ia în considerare activitatea concretă desfășurată de procurori. Celelalte inconveniente pot fi în mod facil rezolvate prin măsuri organizatorice (numirea în comisii a unor persoane unanim recunoscute pentru profesionalism și integritate, organizarea examenelor în continuarea celor de promovare pe loc etc.).

Până în acest moment a fost finalizată o singură sesiune de promovare efectivă (în anul 2021), la care numărul candidaților a fost foarte mic, motiv pentru care, după

trecerea unui interval relevant de timp, se impune o evaluare a acestor dispoziții în raport cu finalitatea procedurii de promovare efectivă, contribuția sa la ocuparea posturilor vacante la parchetele ierarhic superioare și la limitarea fluctuației de personal (având în vedere perioada de cel puțin 2 ani în care procurorul trebuie să funcționeze la parchetul la care a promovat efectiv). În funcție de concluziile acestei evaluări urmează să fie apreciată oportunitatea menținerii procedurii în raport cu utilitatea sa.

C. Ocuparea funcțiilor de conducere

La nivelul Ministerului Public peste 50% din posturile de conducere nu sunt ocupate prin concurs (sunt fie vacante, fie ocupate prin delegare), cel mai mic grad de ocupare fiind înregistrat la parchetele de pe lângă judecătorii, urmate de parchetele de pe lângă tribunale. O situație similară se regăsește și la nivelul posturilor de procuror-șef secție, cel mai redus grad de ocupare fiind la parchetele de pe lângă tribunale (primul nivel la care sunt prevăzute astfel de funcții).

Această situație se perpetuează de mai mulți ani, cauzele fiind multiple.

Raportat la posturile de prim-procuror și adjunct vacante, consider că principalele cauze care au determinat și perpetuat această stare au fost lipsa unei compensații adecvate răspunderii aferente funcției de conducere, respectiv lipsa de asumare a responsabilităților unei astfel de funcții pe fondul obținerii gradelor profesionale superioare.

În plus, la situația posturilor ocupate doar prin delegare a contribuit și procedura de promovare în sine, care presupune asimilarea inutilă a numeroase informații și noțiuni din domeniul managementului, neadaptate în mare parte la specificul activității din cadrul Ministerului Public.

În ceea ce privește procedura de numire în funcția de procuror-șef secție, consider că, anterior schimbării practicii administrative a Secției de procurori, transmiterea în direct a interviului susținut în fața Secției pentru procurori a acționat ca un factor inhibitor, iar mulți procurori au preferat să ocupe această funcție prin delegare.

Este adevărat că activitatea sistemului judiciar trebuie guvernată și de principiul transparenței, însă acesta nu trebuie absolutizat. Dacă acceptăm că transmiterea în direct a interviurilor pentru funcțiile de top din Ministerul Public este una firească, având în vedere importanța acestor funcții și, implicit, interesul societății față de persoanele implicate și procedurile desfășurate, în privința interviurilor pentru funcția de procuror-

șef secție din cadrul parchetelor de pe lângă curțile de apel și tribunale transmiterea în direct a interviului nu se justifică, având în vedere și potențialul de transformare a interviului într-unul formal, pe fondul acestei expunerii publice.

D. Pensionarea magistraților

Condițiile actuale de vechime și vârstă pentru pensionare sunt corespunzătoare în raport cu circumstanțele concrete în care judecătorii și procurorii își desfășoară activitatea, cu nivelul ridicat de răspundere pe care îl implică îndeplinirea acestor funcții, precum și cu numeroasele incompatibilități și interdicții prevăzute de lege pentru magistrați.

Așa cum am arătat și anterior, actuala reglementare comportă anumite ajustări, respectiv corelarea dispozițiilor privind admiterea în magistratură cu cele privind pensionarea, prin includerea foștilor ofițeri de poliție judiciară în categoriile pentru care vechimea în alte funcții juridice este recunoscută drept vechime utilă pentru pensia de serviciu. Totodată, se impune ajustarea cuantumului pensiei de serviciu, care în acest moment poate ajunge și la 120% din salariul net, la o valoare cât mai apropiată de ultimul venit net al magistratului, fără a putea depăși cuantumul acestuia.

În egală măsură, vechimea în alte funcții juridice recunoscută pentru pensia de serviciu trebuie limitată la o anumită durată, cum ar fi vechimea de cinci ani necesară pentru înscrierea la acest tip de concurs de admitere în magistratură, pentru a fi evitată astfel existența unor inechități majore în interiorul sistemului. O modificare legislativă în acest sens ar putea conține și norme tranzitorii cu privire la vechimea recunoscută magistraților în funcție (din această categorie), aceasta urmând să se diminueze treptat, până la atingerea pragului de 5 ani menționat.

3.1.2. Formarea profesională

Formarea profesională continuă a magistraților este una dintre premisele obligatorii pentru realizarea unui act de justiție la un standard de calitate corespunzător importanței acestuia.

Consider că formarea profesională continuă a procurorilor trebuie să vizeze domeniile prioritare ale politicii penale a statului român, respectiv investigarea infracțiunilor de corupție, evaziune fiscală, spălare a banilor, mediu, achiziții publice,

inclusiv componenta privind recuperarea prejudiciilor produse prin aceste infracțiuni. Totodată, nu trebuie neglijată niciun moment importanța formării profesionale în domeniul infracțiunilor care lezează valori sociale foarte importante pentru oameni și care produc un impact social puternic, respectiv infracțiunile contra vieții, infracțiunile la viața sexuală sau infracțiunile comise față de minori.

Un rol important în această materie revine Institutului Național al Magistraturii, însă, la rândul său, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să contribuie permanent la asigurarea unui nivel profesional optim pentru magistrați, în raport cu nevoile concrete de pregătire (baze de date, formatori cu experiență relevantă etc.).

De asemenea, formarea profesională descentralizată (la nivelul curților de apel sau chiar la nivelul tribunalelor, în cazul unităților mari) trebuie să aibă un rol important în pregătirea continuă a procurorilor.

În acest scop, consider că se impune întărirea rolului procurorilor responsabili cu formarea continuă descentralizată, aceștia putând fi incluși în categoria personalului de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii (similar coordonatorilor de practică de la parchetele de pe lângă judecătorii), pentru a fi astfel stimulată implicarea procurorilor în programul de formare continuă descentralizată.

Prin acest tip de formare trebuie încurajată inclusiv întocmirea unor ghiduri de bune practici sau metodologii pentru instrumentarea unui anumit tip de cauze, pentru realizarea unui mod unitar de instrumentare a cauzelor cu un anumit specific cel puțin la nivelul unei circumscripții.

Exemplificativ, în cursul anului 2020, la nivelul Parchetului de pe lângă Tribunalul București și al parchetelor de sector a fost implementat un ghid de bune practici privind efectuarea urmăririi penale în cauzele având ca obiect infracțiunile contra libertății și integrității sexuale comise asupra minorilor.

Consider că specializarea procurorilor este un element cheie în realizarea unui act de justiție eficient și predictibil, astfel putând fi suplinită și lipsa unor resurse necesare pentru finalizarea în condiții optime a anchetelor, în primul rând la nivelul resurselor umane (procurori și polițiști).

În acest scop apreciez că este foarte utilă și dezvoltarea unor platforme pentru pregătirea profesională a procurorilor pe domenii cu un anumit specific (procurori specializați în investigarea infracțiunilor contra vieții, a infracțiunilor economico-financiare, a infracțiunilor de corupție, a infracțiunilor de mediu, a infracțiunilor comise asupra minorilor), interacțiunea permanentă a procurorilor care instrumentează un

anumit tip de cauze fiind determinantă în creșterea calității activității de urmărire penală la nivelul întreg Ministerului Public.

Este adevărat că la nivelul unităților de parchet există procurori desemnați sau rețele de procurori pe anumite materii (cum ar fi rețeaua de procurori desemnați pentru instrumentarea cauzelor având ca obiect infracțiuni de mediu), însă pentru atingerea unui nivel optim de specializare aceste măsuri nu sunt suficiente.

3.1.3. Evaluarea profesională a magistraților

Procedura prevăzută de lege la momentul actual, în baza căreia evaluarea se realizează de o comisie din care fac parte procurori din cadrul unității ierarhic superioare și conducătorul unității din care face parte procurorul evaluat, este de natură să confere o mai mare obiectivitate procesului de evaluare, aspect care în principiu nu a caracterizat acest proces de-a lungul timpului.

În egală măsură, procedura poate crea neajunsuri la nivelul unității ierarhic superioare, care va trebui să aloce un număr corespunzător de procurori pentru comisiile de evaluare (în funcție de numărul comisiilor constituite), însă, în cazul în care nu ar fi posibilă degrevarea acestora de anumite sarcini de serviciu, procesul de evaluare nu ar putea atinge gradul de obiectivitate preconizat, existând riscul realizării unei evaluări formale.

Consider că procesul de evaluare ar fi unul pe deplin obiectiv doar în situația în care activitățile procurorilor ar fi cuantificate (prin acordarea unor punctaje), în funcție de complexitatea acestora.¹

De asemenea, realizarea evaluării la perioade de timp diferite în funcție de vechimea în magistratură reprezintă un aspect benefic în această materie.

3.2. Obiective privind atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii de elaborare a legislației secundare și avizare normativă

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avizează proiectele de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești. Conform deciziilor Curții Constituționale, inițiatorul este obligat să ceară avizul Consiliului dacă modificarea privește una dintre

¹ O metodologie de cuantificare a activităților procurorilor face obiectul componentei *Volum echilibrat și distribuția sarcinilor* din cadrul proiectului SIPOCA 761 „Optimizarea managementului la nivelul sistemului judiciar -Componenta de parchete”, aflat în derulare la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii.

cele trei legi de organizare, iar în celelalte situații, deși nu este o obligație constituțională, în fapt se solicită și opinia Consiliului, care emite avize sau puncte de vedere. De asemenea, Plenul sau Secția pentru procurori poate sesiza Ministerul Justiției cu privire la necesitatea inițierii sau modificării unor acte normative care privesc domeniul justiției.

Secția avizează proiectele de ordine care se aprobă de ministrul justiției, proiecte de hotărâri de guvern sau, după caz, elaborează legislația secundară.

Consultarea permanentă a procurorilor cu privire la propunerile de modificare a legislației pentru care Consiliul emite avize sau puncte de vedere este unul din obiectivele principale în acest domeniu, consultarea urmând a fi realizată într-o modalitate suplă și eficientă, prin utilizarea platformelor online, astfel putând fi obținut un feedback individual în timp util din partea procurorilor.

De asemenea, este oportună și consultarea asociațiilor profesionale în această materie, pentru a fi astfel valorificată implicarea acestora în temele principale din domeniul justiției. Însă, realizarea unei consultări constructive are ca premisă existența unui nivel de transparență care să permită stabilirea reprezentativității acestora. În acest sens, lipsa de reprezentativitate a unor asociații profesionale care au participat la dezbaterile unor proiecte legislative în ultimii ani a fost invocată în mod repetat în interiorul sistemului judiciar, pe fondul unor poziții opace din partea reprezentanților acestor asociații profesionale, care nu au comunicat public numărul de membri, chiar dacă le-a fost solicitat expres.

Consider că legislația internă trebuie să respecte recomandările Comisiei Europene, ale organismelor Consiliului Europei (Comisia de la Veneția, GRECO) sau ale organismelor profesionale internaționale (Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni), motiv pentru care este prioritară revizuirea celor trei legi ale justiției în acord cu recomandările internaționale. Totodată, completarea și stabilizarea cadrului legislativ penal și procesual penal sunt necesare la momentul actual.

3.3. Obiective ce privesc atribuțiile în materie disciplinară ale Consiliului Superior al Magistraturii

În ultima perioadă, activitatea Inspecției Judiciare, instituție esențială pentru autoreglarea sistemului judiciar, a fost contestată tocmai în interiorul sistemului (în special în privința sporirii excesive a atribuțiilor inspectorului-șef și a modului în care sunt

exercitate acțiunile disciplinare), în condițiile în care multe dintre acțiunile disciplinare exercitate împotriva procurorilor au fost respinse sau anulate.

Drept urmare, consider că la nivelul noului Consiliu se impune efectuarea unei analize riguroase a dispozițiilor legale care reglementează activitatea Inspecției Judiciare, în principal cu privire la prerogativele inspectorului-șef (care nu ar trebui să fie unele discreționare) și la recrutarea inspectorilor judiciari (care ar trebui selectați, în baza unor merite profesionale incontestabile, printr-o procedură cu un grad ridicat de transparență).

De asemenea, consider prioritară în acest domeniu diseminarea soluțiilor pronunțate atât de Secția de procurori, cât și de Înalta Curte de Casație și Justiție, demers cu un accentuat rol preventiv în materie.

În ceea ce privește mecanismul de apărare a reputației profesionale, consider că nu poate fi viabil în lipsa unor reacții prompte, susceptibile a asigura un nivel corespunzător de acoperire în mass-media, proporțional cu cel alocat criticilor nefondate la adresa sistemului judiciar sau a procurorilor.

4. Obiective pentru eficientizarea activității parchetelor

La momentul actual volumul de activitate al unităților de parchet este unul ridicat, atât pe fondul creșterii permanente a complexității cauzelor, cât și pe fondul numărului mare de posturi de procurori vacante, respectiv a dimensiunii necorespunzătoare a schemelor de grefieri. La deficitul de personal din cadrul Ministerului Public se adaugă cel din cadrul structurilor de poliție judiciară, aspecte care determină creșterea duratei de soluționare a cauzelor.

În acest context, sunt necesare măsuri legislative și administrative pentru eficientizarea activității parchetelor, în primul rând prin asigurarea unui volum optim pentru procurori, circumscris complexității activităților desfășurate.

Soluțiile propuse, care vizează atât organizarea parchetelor și situația resurselor umane, cât și instrumentele necesare pentru desfășurarea propriu-zisă a activității, sunt următoarele:

- creșterea gradului de ocupare a posturilor vacante de procuror
- redimensionarea schemelor de grefieri
- preluarea imediată la parchet a unei părți a poliției judiciare²
- reorganizarea parchetelor mici
- creșterea nivelului de specializare a procurorilor
- întocmirea de ghiduri de bune practici, metodologii, rețele de procurori funcționale în materiile importante
- degrevarea procurorilor de activități administrative și transferarea acestora către personalul auxiliar
- digitalizarea activității - prin operaționalizarea dosarului electronic, a condicilor electronice prin intermediul aplicației ECRIS
- interconectarea bazelor de date folosite de parchet și poliție
- realizarea unui sistem funcțional de comunicare electronică între parchete și instanțe
- recrutarea unor persoane specializate în comunicare publică pentru gestionarea acestei componente (la nivelul parchetelor de pe lângă curțile

² În primul rând lucrători de poliție judiciară detașați pentru instrumentarea cauzelor având ca obiect infracțiunile din domeniul economico-financiar (valorificându-se astfel dispozițiile art. 120² din Legea nr. 304/2004), iar subsecvent alte categorii de polițiști pentru care s-ar impune detașarea la unitățile de parchet, de exemplu pentru cercetarea infracțiunilor săvârșite de agenții de forță ai statului, având în vedere cerințele de independență a organului care efectuează ancheta penală.

de apel sau chiar la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale, în cazul unităților mari)

Implementarea acestor măsuri poate fi realizată în virtutea pârghiilor legale deținute de Consiliul Superior al Magistraturii, atât în baza atribuțiilor directe, cât și în baza unor demersuri pe lângă factorii decidenți în fiecare materie.

Consider că pentru eficientizarea activității parchetelor, precum și pentru definirea și promovarea strategiilor și a domeniilor prioritare ale politicii penale a statului român, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să mențină un dialog permanent cu procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și cu ministrul justiției.

Pentru realizarea unui dialog constructiv permanent cu toate părțile implicate în luarea deciziilor privind sistemul judiciar este necesar însă ca între membrii viitorului Consiliu să existe un nivel ridicat de coeziune, doar astfel putând fi aduse la îndeplinire obiectivele propuse.

Procuror Bogdan-Silviu Staicu,

candidat pentru calitatea de membru în Consiliul Superior al Magistraturii

